

**IMÁDKOZZUNK AZON
GYERMEKEKÉRT, AKIK A
MAI NAPON LESZNEK
ELSŐ ÁLDÓK
TÓVÁROSBAN ÉS
VÉRTESTOLNÁN!**

Valószínűleg sokan tudjátok a gyors választ egy kérdésre: “Igen, igen, megcsinálom!” De ez nem megfelelő. Ez az “igen, igen” már jelzi: úgy érzi, hogy valaki gyámkodik felette, vagy nyomást gyakorol rá, amihez egyébként nincsen kedve. Mások inkább “nem”-mel válaszolnak, de később megbánják az elutasításukat, s mégis teljesítik a kérést vagy a feladatot.

Keresztény környezetben a belátás és a bűnbánat elengedhetetlen jellemzője annak, hogy saját cselekedeteinket Jézus utasításának megfelelően irányítsuk. Jézus azt akarja, hogy tanítványai készek legyenek a bűnbánatra, felismerjék a hibáikat és megváltoztassák az életüket.

ÉVKÖZI XXVI. VASÁRNAP

A SZENTÍRÁS VASÁRNAPJA

ELVÁNDORLÓK ÉS MENEKÜLTEK VILÁGNAPJA

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Mt 21,28-32

Ne szavakkal, hanem tettekkel szeressük az Istent.

Abban az időben Jézus ezt mondta a főpapoknak és a nép véneinek: „Erről mi a véleményetek? Egy embernek két fia volt. Odament az egyikhez, és így szólt hozzá: Fiam, menj ki ma, és dolgozz a szőlőben! - A fiú azt válaszolta: »Nincs kedvem!«, de később megbánta, és mégis kiment. Odament a

másikhoz, és annak is szólt. Az így válaszolt: Szívesen, uram!«, menni azonban nem ment. Kettőjük közül melyikük teljesítette az apa akaratát?”

Azt felelték: „Az első.”

Erre Jézus így szólt hozzájuk: „Bizony mondom nektek: A vámosok és utcanők megelőznek benneteket Isten országában.

Mert eljött hozzátok János az igazságosság útján járva, és ti nem hittetek neki, a vámosok és utcanők Ezek az evangélium igéi.

viszont hittek neki. És ti, akik mindezt láttátok, még utólag sem tértek jobb belátásra, hogy higgyetek neki!”

Menj a szőlőmbe

Jézus nem foglalkozik azzal a szőlőssel, ahová állítólag mennünk kell. Az életünkben végzett tevékenységeket példaként említhetné. Mindenkinek megvan a maga szőlője. Megmunkálni és gondozni kell. De mivel gyakran nincs hangulatunk vagy kedvünk hozzá, szívesen lemondunk róla. Gyakran csak később következik be a bűnbánat, így korrigáljuk a kezdeti reakciónkat. Mások szeretnék megnyugtatót és beleegyezésüket kérni az

ügyfelektől, de azok nem mennek bele a kijelölt szolgáltatásokba. Jézus szeretet példákat hozni az életből, hogy mindenki megértse. Akkoriban a környéken mindenütt szőlőültetvények voltak, s mindenki ismert olyan családokat is, akiknek kétféle gyermekük volt.

A “menj a szőlőmbe” feladat, parancs mögött Isten akarata áll, aki újra és újra, mindig eljön hozzánk. Az egész világ Isten szőlőskertje; mindenki valamilyen módon részt vesz benne. Mivel Jézus foglalkozni akar velünk és az Istennel való kapcsolatunkkal, nem szabad ezt a példabeszédet csupán a zsidókra, a pogányokra vagy a törvény tudóira és magyarázóira szabnunk. Így a példázat nem jutna el hozzánk. Jézus mindig abban az időben beszél, aki meghallgatja és mindig megszólítja az embert. Tehát ma azzal a kérdéssel szembesülünk: melyik fiúban találom meg magamat?

Jobban szeretjük azokat a fiúkat, akik igent mondanak. Jó magaviseletűnek és engedelmesnek tűnnek, mert azonnal pozitívan reagálnak az apa parancsára. A

visszafeleselő, lázadó és rosszálló fiúk nem annyira szimpatikusak a számunkra, mert nemtetszésüket fejezik ki. A szülők általában vonakodnak megítélni gyermekeiket, mert ismerik őket és tapasztalataik vannak. Megállapíthatják, hogy a “tökéletesek” a szükséghelyzetekben gyakran cserbenhagyják őket, míg a “lázadók” segítenek nekik a kihívásokban. Jézus nem fél, hogy a legutolsó csoportot, a “vámosok és utcanők” közé sorolja, akiknek a nyilvánosság előtt elég rossz a hírnevük, mégis megígéri nekik az Isten országába való bejutást.

Egyszer ártatlan szeretnék lenni

Az élet nem játék. Isten szőlőjében való szolgálatunk sohasem zökkenőmentes. Mindig kitérőket vagy rossz kanyarokat teszünk. Gyakran ki kell javítanunk magunkat. Isten akaratának kérdése mögött gyakran az emberek szolgálata áll. Tettem neki jót vagy rosszat? A Harmadik Birodalom példája világossá teheti.

Egy német városban élt egy pap, aki az első világháború elsőosztályú katonája volt, s súlyosan megsebesült. Ehhez a

plébánoshoz 1941-ben, a második világháború idején oda került egy lelkész felesége a 17 éves lányával együtt. A szomszéd szobából hallotta a lány, ahogyan a pap a lelkész feleségének ezt mondta: “A háború elveszett, és ez jó dolog”. Ennek a megjegyzésnek az oka nem a hazafias érzelmek hiánya volt, sokkal inkább a nép iránti aggodalma, amelyet minden színvonalat elvesztett vezető irányított, s minden

bizonyial a teljes csődhöz vezethetett volna. Saját feladatának, kötelességének érezte ez a lány, hogy a pap megjegyzését közölje a titkos állami rendőrséggel. A papot azonnal letartóztatták, bíróság elé állították és halálra ítélték.

A lány később Berlinben férjhez ment egy professzorhoz és több gyermeke született, akinek az egyik lánya elvetette a saját életét. Édesanyja is 63 évesen önként távozott az életből. De hátrahagyta kedvenc szövegét, amelyet a nekrológjában közzé is tettek. Így hangzik:

Egyszer ártatlan szeretnék lenni.

Tévedéseimet és hibáimat hátrahagyom.

Temesse el a veszekedést, vegye vissza a szavakat.

Bocsánatot kérni és megbocsátani.

A világot fenyegető veszélyek,

amivel megtanultam együtt élni, elfelejtettem azokat.

Boldog lehetek.

Szeressétek a napot félelem nélkül, ez lehet az utolsó.

Még egyszer ártatlan szeretnék lenni.

Ez a nő minden bizonnyal azok közé tartozik, akik kezdetben nemet mondtak a Harmadik Birodalom kihívásaira. Katolikusként meg kellett vallania a hitét. De a Führer iránti hűség fontosabb volt a számára. Sosem volt elégedett

ezzel a döntésével. Később a szőlőskertjébe ment, mert megbánta. Megértette azt a bűnbánatot, amelyet Keresztelő János hirdetett a Jordánnál, amikor megmutatta az "igazság útját". Még akkor is, ha a helyrehozatal későn jött, Isten elfogadta, ahogyan Jézus elmagyarázza nekünk a fiú személyében, aki először nemet mondott, de később meggondolta magát.

Jézus ismét olyan példabeszédet adott nekünk, amely megvigasztal bennünket. Milyen gyakran mondunk nemet Isten parancsára, milyen gyakran nincs kedvünk, milyen gyakran fontosabbak számunkra a földi dolgok mint az isteniek. Isten türelmes; várja elmélkedésünket és megtérésünket. Istennél sohasem késünk el. Isten parancsa “menj a szőlőmbe” olyan átfogó, hogy mindig figyelmesen kell rá hallgatnunk. Ez vonatkozik a szakmai és a családi kötelezettségeinkre, valamint ima- és hitéletünkre. Talán sokáig nemet mondtunk a vasárnapi szentmisékre. De eljőhet az az idő, amikor észrevesszük, hogy hiányzik valami elveszítjük az isteni dimenziót, s ezáltal egy kicsit megcsúszik a talaj emberségünk alatt is. Isten szőlőskertje a mi életünk.

